

การบริหารจัดการยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ในจังหวัดสมุทรสาคร

INTEGRATED STRATEGIC MANAGEMENT OF TOURISM IN THE SAMUT SAKHON PROVINCE

สุนทร วัฒนาวร
ไชยา อัมวิไล
ธรรมนิตย์ วราภรณ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร” ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุช่วง 25-34 ปี มีสถานภาพโสด การศึกษาระดับประกาศนียบัตร ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อภาพรวมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาครระดับสูงทุกด้านโดยให้ความสำคัญด้านการตลาดการท่องเที่ยวสูงสุด

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครมีโครงสร้างหน้าที่และบุคลากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาชนส่วนด้านงบประมาณมาจากภาครัฐเป็นหลัก

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครพบว่า ด้านโครงสร้างหน้าที่คือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวไม่ได้ขึ้นกับสังกัดเดียวกันและประเด็นสำคัญคือการไม่มีคณะกรรมการร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดด้านบุคลากรคือภาครัฐยังมีบุคลากรน้อยและไม่มีความชำนาญอย่างแท้จริงด้านงบประมาณคือการได้รับงบประมาณจากส่วนกลางน้อยมากและที่สำคัญขาดการบูรณาการงบประมาณของภาครัฐด้านการมีสถานที่ดำเนินการที่เหมาะสมคือการไม่มีศูนย์ข้อมูลบริการนักท่องเที่ยวและที่สำคัญสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสาครไม่ได้มีสถานที่ทำการของตนเองด้านการติดต่อสื่อสารและประสานงานของภาครัฐคือไม่สามารถสั่งการข้ามสังกัดได้ส่วนการประสานงานระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาชนปัญหาคือแนวทางระเบียบขั้นตอนในการทำงานที่แตกต่างกันด้านสมรรถนะขององค์กรภาครัฐที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติคือการที่องค์กรภาครัฐมีสมรรถนะระดับต่ำสำหรับด้านความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติภาครัฐคือการไม่ทราบว่าเจ้าภาพที่รับผิดชอบหลักด้านการท่องเที่ยวคือใคร

คำสำคัญ: การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ จังหวัดสมุทรสาคร

ABSTRACT

The dissertation of integrated strategic management of tourism in Samut Sakhon province.

The results of qualitative research revealed that the management of Samut Sakhon's tourism has structure and functions of the agency and personnel responsible for public sector, private sector, and civil sector, the budget granted from the government.

The problems and obstacles in tourism management in the Samut Sakhon province included government structures which were fragmented, the important issue was that the Samut Sakhon province has not had the Provincial Tourism Development Committee. The public sector also has less personnel and no real expertise, the government budget is minimal for the province. The lack of integration of the government budget an important issue. The problems and obstacles of appropriate government office are the lack of tourism information center, and the office of Tourism and Sports of the Samut Sakhon province do not have a place of their own. The communication and coordination of government is not able to command cross jurisdiction. The coordination between government, private sector and civil society issues follow different procedures. The performance of government sector to implement policies into action will have low efficiency, and the cooperation and support of the government is the host does not know who is responsible.

Keywords: Integrated strategic management, Samut Sakhon Province

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตอย่างรวดเร็ว และมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ประธานาธิบดี บารัค โอบามา ของสหรัฐฯ ได้กล่าวสุนทรพจน์ เมื่อวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2555 ที่สวนสนุกดิสนีย์แลนด์ในรัฐฟลอริดา ที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการออกวีซ่าท่องเที่ยว โดยเน้นดึงดูดนักท่องเที่ยวฐานะดีจากประเทศจีน ประเทศบราซิล และประเทศอินเดียมากขึ้น เพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของสหรัฐฯ และจะสร้างงานเพิ่มกว่า 1 ล้านตำแหน่งในระยะ 10 ปีต่อจากนี้ และประเทศอิตาลี ซึ่งเป็นประเทศที่นำท่องเที่ยวในทวีปยุโรป มี

รายได้ต่อหัวสูง 1,000,000 บาท/คน รวมทั้งประเทศเนปาลที่มีแหล่งท่องเที่ยวจากความสวยงามของเทือกเขาหิมาลัยเป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ซึ่งได้อานิสงส์การเติบโตของนักท่องเที่ยวเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็นประเทศจีนหรือประเทศอินเดีย โดยคณะกรรมการท่องเที่ยวของเนปาลระบุว่า ปี 2554 ถือเป็นปีทองที่สุดปีหนึ่งของการท่องเที่ยวประเทศเนปาล จนสามารถทำรายได้ด้านการท่องเที่ยวเข้าประเทศได้เกิน 33,000 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7 ของจีดีพี (World Tourism Organization, 2012)

ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554 ได้บรรจุเรื่องการท่องเที่ยวไว้

ความว่า “คำนึงถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นภาคบริการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงกำหนดให้การท่องเที่ยวจัดอยู่ในยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคบริการ” ให้เป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศโดยพัฒนาการท่องเที่ยวไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของภูมิภาคบนฐานความโดดเด่นหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรมและความเป็นไทยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อขยายฐานการผลิต และการตลาดธุรกิจบริการครอบคลุมระดับภูมิภาคบนฐานการสร้าง ความแตกต่าง และความชำนาญเฉพาะด้านของบริการที่สำคัญได้แก่ธุรกิจบริการด้านการศึกษา บริการสุขภาพและสปา ธุรกิจค้าส่งและค้าปลีก ธุรกิจการเงิน ธุรกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ธุรกิจการก่อสร้าง และธุรกิจภาพยนตร์ไทย เป็นต้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2550)

จังหวัดสมุทรสาครเป็นหนึ่งในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีจังหวัดเพชรบุรีเป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดซึ่งยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดนี้ได้กำหนดเรื่องการท่องเที่ยวไว้ว่า “เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ดีและยั่งยืน” (แผนพัฒนาจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2, 2553, หน้า 69) สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครในการบริหารแบบบูรณาการทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในจังหวัดสมุทรสาคร จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2556) โดยคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดสมุทรสาคร (ก.บ.จ.สค.) ได้กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนา โดยกำหนด “วิสัยทัศน์” ของจังหวัดสมุทรสาครให้เป็น

ศูนย์กลางการผลิตอาหารทะเล เพื่อความเป็นหนึ่งในฐานะครัวโลก เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกใหม่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่อาศัยได้มีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและประเด็นยุทธศาสตร์ว่าเป็นเมืองที่มีศักยภาพทางการประมงครบวงจรและผลิตอาหารเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศ โดยเน้นเรื่องอาหารปลอดภัยความสะอาดและคุณภาพสินค้า รวมทั้งพัฒนาให้เป็นเมืองนำท่องเที่ยว จากแหล่งและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่เป็นธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม กำหนดแนวทางพัฒนาโดยสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน ราชการ และเอกชน ในการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่ และการสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่สนับสนุนการท่องเที่ยว สร้างเสริมกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และการพัฒนาโครงข่ายเส้นทางเชื่อมโยงภายในจังหวัด เป็นเส้นทางคมนาคม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การฟื้นฟูระบบนิเวศน์ของแม่น้ำลำคลอง ทะเล และลดการกัดเซาะตลิ่งรวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมบ้านเมืองที่ดี ให้เป็นเมืองนำอยู่

การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2556) และยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2553) ได้วางแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยการกำหนดยุทธศาสตร์และนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากเป็นกรอบทิศทางและเป้าหมายในการพัฒนาการท่องเที่ยว อันเป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง แม้ว่าจังหวัดสมุทรสาครจะได้กำหนดแนวทางในการพัฒนา โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น แต่โดยทั่วไปแล้วผู้บริหารในระดับท้องถิ่นยังไม่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง และได้สนับสนุนในเรื่องงบประมาณ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมทั้งจังหวัดสมุทรสาครโดยนโยบายของรัฐบาลจะใช้

ระบบการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการที่เน้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นศูนย์กลางการบริหาร แต่ความจริงมิได้มอบอำนาจ และงบประมาณในการบริหารให้อย่างเพียงพอ จึงทำให้ระบบการบริหารแบบบูรณาการไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จึงทำให้การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวยังไม่มีประสิทธิภาพเต็มที่ รวมทั้งขาดหน่วยงานเจ้าภาพ ทำให้การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดตัวกลางในการประสานงาน ประกอบกับประชาชนมิได้เล็งเห็นความสำคัญด้านการท่องเที่ยว อีกทั้งผู้นำท้องถิ่นและประชาชนมักจะไม่เน้นเชิญชวนผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมเข้ามาตั้งโรงงาน เพราะได้รับประโยชน์เฉพาะหน้ามากกว่า แต่ระยะยาวทำให้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ประกอบด้วยจังหวัดสมุทรสาครเป็นเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการทำลายสภาพแวดล้อมจากปัญหาขยะมูลฝอย น้ำเน่าเสีย ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ของพื้นที่ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ปัญหาการสูญสลายของวัฒนธรรมดั้งเดิม ปัญหาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่น และผู้ประกอบการขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การมีข้อจำกัดในระดับท้องถิ่นชุมชน เช่น การขาดความเชื่อมั่น ขาดความร่วมมือ การขัดแย้งของประชาชน ในท้องถิ่นความต้อประสิทธิภาพของผู้นำท้องถิ่นและองค์กรชุมชน ในการบริหารและพัฒนาการท่องเที่ยว การขาดเครือข่ายของชุมชนในด้านการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมและที่สำคัญ การดำเนินการของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นไปแบบเชิงรับมากกว่ารุก ไม่ร่วมกันบูรณาการด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งภาคประชาชน จึงมีแนวโน้ม

ว่าขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาครจะลดต่ำลงในอนาคต

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จึงมุ่งเน้นศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำผลของการศึกษามาใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการกระบวนการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาคร เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครไปสู่การท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยการบริหารจัดการยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร
4. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยการบริหารจัดการยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร ได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ทำการศึกษารอบคลุมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาผู้วิจัยได้จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

2.1 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

2.2 ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาคร

2.3 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

2.4 แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร

3. ขอบเขตด้านประชากรผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็น 4 กลุ่มประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทำวิจัยรวม 1 ปี 5 เดือน (สิงหาคม 2554 – ธันวาคม 2555)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร” ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงผสม (mixed methods research) โดยนำการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มาใช้ร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดทั้งสิ้น 400 คนซึ่งจากสถิติที่รวบรวมโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระบุว่าปี พ.ศ. 2554 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด

สมุทรสาครมีจำนวนทั้งสิ้น 807,610 คน ดังนั้นจากการใช้ตารางในการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาร์ยามาเน่ (อ้างถึงใน จักรกฤษณ์ สำราญใจ, 2545) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5% จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้จำนวน 400 คน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการแบบสุ่มแบบบังเอิญจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

เครื่องมือการวิจัย

ในการวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาครโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามในการวิจัยเชิงปริมาณ มีส่วนประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

1.1 ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

1.2 ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาคร

1.3 ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาคร

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งได้พูดคุยกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และเมื่อสังเคราะห์ข้อมูลได้เพียงพอ จึงสร้างแบบสอบถามเพื่อการเก็บข้อมูล โดยเมื่อร่างแบบสอบถามเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาศุภนิพนธ์ เพื่อรับข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3. การหาความเที่ยงตรงแบบสอบถาม (content validity) เมื่อผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาคุณูปนิพนธ์เป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงได้นำไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวเพื่อดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิค IOC (index of item-objective congruence) หรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยกำหนดผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายและการปฏิบัติ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย (1) หัวหน้าสำนักงานจังหวัดสมุทรสาครคือ นายปัญญา ประกอบผล (2) ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสาครคือ นายวิรัตน์ แซ่จัน และ (3) เลขานุการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสาครคือ นายจตุติ กิ่งพะยอม

3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ 2 ท่าน ประกอบด้วย (1) รองศาสตราจารย์เสรี สีลาชัย อาจารย์ประจำภาควิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ (2) รองศาสตราจารย์สมพล ทุงหว่า อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารทั่วไปคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เมื่อนำผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าในภาพรวมเท่ากับ 0.830 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ จากนั้นดำเนินการรายงานผลที่ได้ต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาคุณูปนิพนธ์ และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นต่อไป

4. การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability test) ก่อนที่จะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้จริง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ (pre-test) ใช้กับนักท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 30คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความสมบูรณ์ในคำถาม จากนั้นนำผลการสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่า สัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาร์ค (Cronbach, 1951) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9758 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ และมีความแม่นยำ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการประสานงานกับมหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอหนังสือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยได้จัดทีมงานจำนวน 10คน ในการจัดเก็บข้อมูล โดยได้มีการอบรมให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และวิธีการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

3. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุดผู้วิจัยจึงได้ควบคุมทีมงานในการเก็บข้อมูลตามแบบสอบถามด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ สำหรับการคำนวณและประมวลผล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่สถิติพรรณนา (descriptivestatistics) เพื่อใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การแปลผลข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลผลของข้อมูลสำหรับการวิจัยในเชิงปริมาณ ตามรายละเอียดที่จำแนกในแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (ratio scale) คือมากที่สุด

มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดโดยกำหนดให้ ผู้ตอบ แบบสอบถามเลือกตอบให้ตรงกับความคิดเห็น ในระดับใดระดับหนึ่งและในการวิเคราะห์ข้อมูลจะ แปลผลการให้คะแนนตามระดับดังนี้

ผลการศึกษานี้ และร้อยละข้อมูลทั่วไป ของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบ สอบถามปรากฏผลการ ศึกษาดังนี้

1. ข้อมูลด้านเพศ พบว่า นักท่องเที่ยวผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 260 คนคิดเป็นร้อยละ 65.00 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายมีจำนวน 140 คนคิดเป็นร้อยละ 35.00

2. ข้อมูลด้านอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 25-34 ปี จำนวน 155 คนคิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมาอายุ อยู่ในช่วง 15-24 ปี จำนวน 99 คนคิดเป็นร้อยละ 24.75 อายุอยู่ในช่วง 45-54 ปี จำนวน 64 คนคิด เป็นร้อยละ 16.00 อายุอยู่ในช่วง 35-44 ปีจำนวน 62 คนคิดเป็นร้อยละ 15.50 อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.75 และอายุมากกว่า 54 ปี จำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 1.25

3. ข้อมูลด้านสถานภาพ พบว่า นักท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สถานภาพโสด จำนวน 200 คนคิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 178 คนคิดเป็นร้อยละ 44.50 สถานภาพ หม้าย จำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 3.25 และ สถานภาพหย่าร้างจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 2.25

4. ข้อมูลด้านการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับ ประถมศึกษา จำนวน 169 คนคิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 74 คนคิดเป็น ร้อยละ 18.50 ระดับปริญญาตรี จำนวน 68 คนคิด เป็นร้อยละ 17.00 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 53 คนคิดเป็นร้อยละ 13.25 คน ระดับ ประถมศึกษา จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 7.00 และมีการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 8 คน

คิดเป็นร้อยละ 2.00

5. ข้อมูลด้านอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน 182 คนคิดเป็นร้อยละ 45.50 รองลงมาเป็นข้าราชการบำนาญ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และ เกษตรกรเท่ากัน จำนวน 43 คนคิดเป็นร้อยละ 10.75 เป็นพ่อค้าหรือนักธุรกิจและมีอาชีพกิจการบริการที่พัก เท่ากันคือ 27 คนคิดเป็นร้อยละ 6.75 เป็น ข้าราชการจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 3.25 และเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 2.00

6. ข้อมูลด้านรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวผู้ ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 152 คนคิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 99 คนคิดเป็นร้อยละ 24.75 มีรายได้ ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 89 คนคิด เป็นร้อยละ 22.25 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 9.75 และมีรายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาท จำนวน 21 คนคิดเป็น ร้อยละ 5.25 สรุปได้ว่านักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.00 และมีอายุช่วง 25-34 ปี ร้อยละ 38.75และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด ร้อยละ 50 โดยมีระดับการศึกษาในระดับประกาศ นียบัตร ร้อยละ 42.25 อาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นพนักงาน บริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 45.50 ซึ่งมีรายได้ อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท เป็นร้อยละ 38.00

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การสรุปผลการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัด สมุทรสาครส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและจากการ

สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถสรุปและนำเสนอได้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการวิจัยพบว่าผู้เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครมีความคิดเห็นดังนี้

1.1 ด้านโครงสร้างหน้าที่พบว่า การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครมีทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งภาครัฐมีทั้งหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และหน่วยงานที่สนับสนุน

1.2 ด้านบุคลากรพบว่า บุคลากรในภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครโดยตรงมีจำนวนน้อยและไม่มีความรอบรู้ด้านการท่องเที่ยวเท่าที่ควรเพราะมีพื้นฐานจากกรมพละที่มีความชำนาญด้านกีฬา สำหรับ ททท. สำนักงานสมุทรสงคราม ซึ่งรับผิดชอบด้านการตลาดการท่องเที่ยว แม้มีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญ แต่ต้องรับผิดชอบด้านตลาดการท่องเที่ยวในพื้นที่ของ 3 จังหวัดคือ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดนครปฐม และจังหวัดสมุทรสาคร ส่วนบุคลากรในภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย และมีบทบาทหน้าที่ในหลายองค์กรและหลายตำแหน่ง จึงให้เวลาและความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวน้อยส่วนบุคลากรภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยวในจังหวัดยังมีน้อยและยังเห็นภาพไม่ชัดเจน

1.3 ด้านงบประมาณพบว่า งบประมาณในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครมาจากภาครัฐเป็นหลัก โดยมีการจัดสรรผ่าน 3 ส่วนคือ ส่วนกลางจัดสรรผ่านหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักด้านการท่องเที่ยว ส่วนภูมิภาคคือ งบประมาณจากจังหวัด และส่วนท้องถิ่นคือ งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล

และองค์การบริหารส่วนตำบล

1.4 ด้านเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์พบว่า หน่วยงานหลักภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยตรงในจังหวัดสมุทรสาคร ยังมีเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ที่สนับสนุนในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ และขาดความทันสมัย ส่วนททท. สำนักงานสมุทรสงครามมีความพร้อมในด้านนี้ แต่มีบุคลากรไม่เพียงพอที่จะมาขับเคลื่อนหรือการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดทางด้านภาคเอกชนและภาคประชาชนจะไม่เน้นในการมีเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ เพราะไม่ได้ดำเนินการในโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องการท่องเที่ยวเป็นประจำเหมือนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐ

1.5 ด้านการมีสถานที่ดำเนินการอย่างเหมาะสมพบว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครไม่มีความเหมาะสมในสถานที่ทำงานคือสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดไม่มีอาคารสำนักงานของตนเอง ส่วนททท. ก็ไม่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งการไม่มีศูนย์บริการข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวส่วนศูนย์ข้อมูลออนไลน์ก็ไม่มีความโดดเด่นให้นักท่องเที่ยวเข้ามาค้นหาข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวได้

1.6 ด้านการติดต่อสื่อสารและประสานงานพบว่า ภาครัฐมีการดำเนินการไปได้ดีเพียงในหน่วยงานตัวเองเท่านั้น แต่จะมีปัญหาเมื่อมีการติดต่อสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงาน เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะขึ้นอยู่กับส่วนกลาง ขณะที่จังหวัดซึ่งเป็นการบริหารส่วนภูมิภาคก็ไม่มีอำนาจในการสั่งการ ส่วนภาคเอกชนและภาคประชาชนจะบูรณาการกันได้เป็นอย่างดีและสำหรับการประสานงานระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาชนยังถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องมีการแก้ไข เพราะภาคเอกชนและภาคประชาชนจะรู้สึกที่ภาครัฐไม่ให้การสนับสนุนในการส่งเสริม

และพัฒนาการท่องเที่ยวเท่าที่ควร

1.7 ด้านสมรรถนะขององค์กรที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติพบว่าภาครัฐและภาคเอกชนกับภาคประชาชนจะไม่มีปัญหาด้านสมรรถนะเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กร แต่ประเด็นปัญหาอยู่ที่สมรรถนะบุคลากรคือ บุคลากรภาครัฐมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ขณะที่บุคลากรภาคเอกชนและภาคประชาชนจะมีหน้าที่รับผิดชอบในหลากหลายหน่วยงานและไม่มีนโยบายพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน จึงไม่ได้มีแนวทางที่จะบูรณาการเข้าด้วยกันเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในด้านสมรรถนะขององค์กร

1.8 ด้านความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติพบว่าหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาชนมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันคือทางภาครัฐเห็นว่าผู้ปฏิบัติจากภาครัฐให้ความร่วมมือสนับสนุนอย่างเต็มที่แล้ว ในขณะที่ภาคเอกชนและภาคประชาชนเห็นว่าผู้ปฏิบัติจากภาครัฐในระดับปฏิบัติการจะให้ความร่วมมือสนับสนุนในระดับต่ำ ไม่มีความรับผิดชอบ ส่วนประเด็นที่ภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาชนเห็นตรงกันคือ การที่ภาคเอกชนและภาคประชาชนให้ความร่วมมือสนับสนุนเป็นอย่างดีทั้งด้านงบประมาณและการเข้าร่วมตามโครงการหรือการเข้าร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการวิจัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครมีดังนี้

2.1 ด้านโครงสร้างหน้าที่มีปัญหาและอุปสรรคหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวภายในจังหวัดแต่ละหน่วยงานไม่ได้ขึ้นตรงกับสังกัดเดียวกัน เป็นผลให้การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ในจังหวัดสมุทรสาครมีแนวทางไปคนละทิศคนละทาง เพราะหน่วยงานดังกล่าวจะดำเนินการตามหน้าที่ของสังกัดตนเอง ทำให้ขาดการบูรณาการทบทวนที่มีหน้าที่ในการทำการตลาดด้านการท่องเที่ยวก็ไม่มีสำนักงานสาขาในจังหวัดสมุทรสาคร จึงขาดการทำตลาดอย่างจริงจัง

2.2 ด้านบุคลากรมีปัญหาและอุปสรรคที่บุคลากรภาครัฐยังมีน้อยและไม่มีความชำนาญอย่างแท้จริง เพราะมีพื้นฐานมาจากพลศึกษา การทำงานจึงมุ่งเน้นไปทางด้านกีฬาที่เป็นงานถนัดส่วนตัวด้านบุคลากรของหน่วยงานสนับสนุนนั้น จะให้ความสำคัญกับงานการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นอันดับรองลงมาจากงานประจำของตนเองส่วนบุคลากรภาคเอกชนมีหน้าที่รับผิดชอบหลายด้านและจะมีธุรกิจหรือกิจการของตนเองที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว จึงให้ความสำคัญกับองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยตรงต่อธุรกิจของตนเองเป็นหลัก

2.3 ด้านงบประมาณมีปัญหาและอุปสรรคคืองบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลางมีน้อยมากเพราะเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ขนาดเล็ก และมีภาพลักษณ์เป็นเมืองอุตสาหกรรม อีกทั้งสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสาครไม่สามารถของบประมาณได้เอง ดังนั้นเวลาเสนอของบประมาณเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจึงมักจะถูกตัด ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องนำงบประมาณส่วนที่เหลือไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แท้จริงที่สำคัญขาดการบูรณาการงบประมาณการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐทั้ง 3 ส่วนคือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพราะยังทำงานในลักษณะต่างคนต่างทำเพื่อผลงานของหน่วยงานตนเอง

2.4 ด้านเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาและอุปสรรคคือ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทั้งนี้เพราะได้รับการจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางใน

จำนวนน้อย จึงทำให้ผลงานที่ได้ไม่มีคุณภาพและส่งผลถึงคุณภาพของบุคลากรที่รับผิดชอบทางด้านการท่องเที่ยวโดยตรง เพราะไม่ได้มีการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการพัฒนาการท่องเที่ยว

2.5 ด้านการมีสถานที่ดำเนินการอย่างเหมาะสมมีปัญหาและอุปสรรคคือการไม่มีศูนย์ข้อมูลบริการนักท่องเที่ยวเพราะมีปัญหาในการจัดหาสถานที่เหมาะสมในการก่อสร้างไม่ได้ ไม่มีสำนักงาน ททท.ตั้งอยู่ในพื้นที่จึงเป็นจุดอ่อนในการทำการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวสิ่งที่สำคัญสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสาครไม่ได้มีสถานที่ทำการของตนเองจึงทำให้ไม่สามารถทำการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตัวเองให้มีความพร้อมก่อน

2.6 ด้านการติดต่อสื่อสารและประสานงานมีปัญหาและอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงานของภาครัฐเพราะหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยตรงจะขึ้นอยู่กับการบริหารส่วนกลางขณะที่จังหวัดซึ่งเป็นการบริหารส่วนภูมิภาคดังนั้นจึงมีปัญหาในการสั่งการข้ามสังกัด ส่วนภาคเอกชนและภาคประชาชนมีกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวน้อยเกินไป ไม่เพียงพอที่สร้างความสัมพันธ์หรือแนวทางการทำงานจนสามารถเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อการส่งเสริมหรือการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมของจังหวัดได้

2.7 ด้านสมรรถนะขององค์กรที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติมีปัญหาและอุปสรรคที่องค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังมีสมรรถนะขององค์กรที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ เพราะมีบุคลากรน้อยและบุคลากรที่มีก็จะมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอด้านสมรรถนะขององค์กรภาคเอกชนและภาคประชาชนก็ไม่มีความรู้หรือแนวทาง

ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

2.8 ด้านความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติมีปัญหาและอุปสรรคอยู่ที่ความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติภาครัฐจะขึ้นอยู่กับงบประมาณสนับสนุนและการไม่ทราบว่าเจ้าภาพตัวจริงหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานใด ด้านภาคเอกชนและภาคประชาชนก็มีทัศนคติต่อหน่วยงานภาครัฐว่าไม่มีความรับผิดชอบ ไม่พยายามที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวภายในจังหวัดแต่พยายามที่จะผลักภาระความรับผิดชอบไปให้กับท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่เป็นผู้รับผิดชอบ

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาคร

ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในจังหวัดสมุทรสาครสามารถแบ่งได้ 2 ระดับ ประกอบด้วยแนวทางการบูรณาการระดับองค์กรกับแนวทางการบูรณาการระดับปฏิบัติการ ดังนี้

3.1 แนวทางการบูรณาการระดับองค์กร ซึ่งเป็นกระบวนการบูรณาการเพื่อกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดโดยแนวทางการบูรณาการประกอบด้วย การจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดและกำกับดูแลการทำงานของหน่วยงานภาครัฐที่มีโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ประสานงานสร้างการบูรณาการในการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับจังหวัดจากทุกภาคส่วนโดยรายได้ของกองทุนจะเป็นการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วน หรือจากภาคีธุรกิจอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว ส่วนรายจ่ายของกองทุนควรเน้น

เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือการวิจัยทางวิชาการในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด

3.2 แนวทางการบูรณาการระดับปฏิบัติการซึ่งเป็นกระบวนการบูรณาการเพื่อวางแผนร่วมกันของระดับปฏิบัติการในการนำนโยบายและยุทธศาสตร์ที่คณะกรรมการท่องเที่ยวระดับจังหวัดได้กำหนดไปใช้ในการดำเนินการ โดยแนวทางการบูรณาการระดับองค์กร ประกอบด้วย การจัดตั้งอนุกรรมการการท่องเที่ยวระดับจังหวัดโดยขั้นตอนกระบวนการบูรณาการดังกล่าวควรประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนแรก การประเมินสภาพปัญหาความต้องการ และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ขั้นตอนที่สอง การระบุภารกิจความรับผิดชอบของภาคส่วนหรือหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่สาม การบูรณาการแผนร่วมกัน ขั้นตอนที่สี่ การร่วมกันกำหนดผู้รับผิดชอบ และขั้นตอนที่ห้า การมีส่วนร่วมในการประเมินผล เป็นกระบวนการสำคัญที่ทุกภาคส่วนจะได้รับทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผล และปัญหาในการดำเนินงานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

ในส่วนของข้อเสนอแนะจากการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อเสนอแนะ 3 ด้าน ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสาครจะต้องศึกษาถึงความพร้อมด้านโครงสร้างหน้าที่ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนให้ละเอียด เพื่อนำผลการศึกษามาจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

2 ในการจัดทำยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการควรให้ความสำคัญในแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนทั้งแผนระยะสั้น แผนระยะกลาง และแผนระยะยาว เพื่อให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนการท่องเที่ยวระดับกลุ่มยุทธศาสตร์จังหวัด ทั้งนี้เพื่อเป็นระบบในการวางกลยุทธ์และขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จ

3 จากการศึกษาที่จังหวัดสมุทรสาครเป็นเมืองประมง มีแหล่งอาหารทะเลใหญ่ที่สุดในประเทศ จึงควรมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านอาหารทะเล อย่างเป็นระบบและมีรูปธรรมที่ชัดเจน

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 (2553). *แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2556 และแผนปฏิบัติราชการประจำปี ของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2553 กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 กระทรวงมหาดไทย.
- จักรกฤษณ์ สำราญใจ. (2545). *การวิจัยพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: จันทรสมุทร.
- World Tourism Organization. (2012). *UNWTO Annual Report 2011*. Madrid Spain: World Tourism Organization.